

Почитъ къмъ черепа

Когато сж правени разкопки въ пещерата Офнетъ (Бавария), били открити два гроба. Въ единия отъ тѣхъ имало 27, въ другия — 6 човѣшки черепа, боядисани съ червена боя. Труповѣтъ липсватъ и предполага се, че сж били изгорени. Тази странна находка озадачила ученитѣ и тѣ я подложили на внимателно проучване. Въ резултатъ дошли до следното заключение. Черепитѣ били отрѣзани отъ труповѣтъ и грижливо изчистени отъ мекитѣ части. Кожата била одрана, мускулитѣ изрѣзани и мозъкътъ изваденъ. Следъ това черепитѣ били боядисани съ хубава червена минерална боя (хематитна охра) и заровени въ пещерата. Вѣроятно, тази пещера е била мѣсто за религиозни обреди. Учениятъ Обермайеръ обяснява тази находка като религиозно жертвоприношение. Черепътъ е най-важната частъ отъ човѣшкото тѣло и споредъ схващанията въ дълбока древность, па и въ поновитѣ времена, тя е седалище на душата.

Такова вѣрване има и у много днешни диви народи. Тѣхната почитъ къмъ черепа е широко разпространена. Така напр. въ Индия, Малайскитѣ острови, Австралия, Океания, а преди известно време и въ Перу и Еквадоръ туземнитѣ жители съ голѣма ревность събиратъ човѣшкитѣ черепи и ги окачватъ около жилището си. За да се сдобиятъ съ повече черепи, тѣ предприематъ нападения. На убититѣ противници отрѣзватъ главитѣ и като скжпи трофеи ги отнасятъ съ себе си. Дори у нѣкои племена строго се спазва следната наредба: юношата ще се признае за пълнолѣтенъ само тогава, ако той донесе у дома си поне една човѣшка глава. Този стремежъ за черепи почива на следното суевѣрие: главата, като седалище на душевнитѣ способности, не губи своята висока стойность и следъ като бжде отдѣлена